

บทอ่านที่ 1

รม 12:5-16ก

พี่น้อง แม้เราจะมีจำนวนมาก เราก็รวมเป็นร่างกายเดียวในพระคริสตเจ้าฉันนั้น โดยแต่ละคนต่างเป็นส่วนร่างกายของกันและกัน เรามีพระพรพิเศษแตกต่างกันตามพระพรหรรษาที่พระองค์ประทานให้ ผู้ได้รับพระพรที่จะประกาศพระวาจา ก็จะใช้พระพรนั้นมากน้อยตามส่วนความเชื่อของตน ผู้ที่ได้รับพระพรที่จะรับใช้ ก็จงรับใช้ ผู้ที่ได้รับพระพรที่จะสอน ก็จงสอน ผู้ที่ได้รับพระพรที่จะตักเตือน ก็จงตักเตือน ผู้ที่บริจาด ก็จงบริจาดด้วยความเอื้อเฟื้ออย่างจริงใจ ผู้ที่เป็นผู้นำ ก็จงทำหน้าที่ผู้นำด้วยความเอาใจใส่ ผู้ที่แสดงความเมตตากรุณา ก็จงแสดงความเมตตากรุณาด้วยใจยินดี จงรักด้วยใจจริง จงหลีกเลี่ยงความชั่ว จงยึดมั่นในสิ่งที่ดี จงรักกันฉันพี่น้อง จงคิดว่าผู้อื่นดีกว่าตน อย่าเลือยช้า จงมีจิตใจกระตือรือร้นในการรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า จงชื่นชมยินดีในความหวัง จงมีความอดทนต่อความทุกข์ยาก จงพากเพียรในการภาวนา จงเห็นอกเห็นใจช่วยเหลือพี่น้องคริสตชนในยามขัดสน จงต้อนรับด้วยอัธยาศัยไมตรี

จงอวยพรผู้ที่เบียดเบียนท่าน จงอวยพรเขา อย่าสาปแช่ง จงร่วมยินดีกับผู้ที่ยินดี จงร้องไห้กับผู้ที่ร้องไห้ จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน อย่ามักใหญ่ใฝ่สูง แต่งงยอมทำสิ่งต่ำต้อยเถิด อย่าทะนงว่าตนฉลาด

พระวรสาร

ลก 14:15-24

เวลานั้น ผู้ร่วมโต๊ะคนหนึ่งได้ยืนขึ้นนี้จึงทูลพระองค์ว่า “ผู้ที่กินอาหารในพระอาณาจักรของพระเจ้าย่อมเป็นสุข”

พระองค์ตรัสกับเขาว่า “ชายผู้หนึ่งจัดงานเลี้ยงใหญ่และเชิญคนเป็นจำนวนมาก เมื่อถึงเวลางาน เขาส่งผู้รับใช้ไปบอกผู้รับเชิญทั้งหลายว่า ‘เชิญมาเถิด ทุกอย่างพร้อมแล้ว’ แต่ทุกคนต่างขอตัว คนแรกพูดว่า ‘ข้าพเจ้าได้ซื้อที่ดินไว้แปลงหนึ่ง จำเป็นต้องไปดู จึงขอภัยที่มางานเลี้ยงไม่ได้’ อีกคนหนึ่งพูดว่า ‘ข้าพเจ้าซื้อโคไว้ห้าตัว กำลังจะไปทดลองใช้งาน จึงขอภัยที่มางานเลี้ยงไม่ได้’ อีกคนหนึ่งพูดว่า ‘ข้าพเจ้าเพิ่งแต่งงาน จึงมาไม่ได้’

ผู้รับใช้กลับมารายงานทุกอย่างแก่นายของตน นายโกรธมาก พูดกับผู้รับใช้ว่า “จงรีบออกไปตามลานสาธารณะและตามถนนในเมือง จงพาคนยากจน คนพิการ คนตาบอดและคนง่อยเข้ามาที่นี่เถิด” ผู้รับใช้กลับมาบอกนายว่า “นายขอรับ ข้าพเจ้ากระทำตามคำสั่งของท่านแล้ว แต่ยังมีที่ว่างอีก” นายจึงบอกกับผู้รับใช้ว่า “จงออกไปตามทางเดินและตามรั้วต้นไม้ เร่งเร้าผู้คนที่เข้ามาเพื่อทำให้คนเต็มบ้านของเรา เราบอกท่านทั้งหลายว่า ไม่มีผู้ที่ได้รับเชิญคนใดจะได้ลิ้มรสอาหารของเรา”

ข้อคิด

นักบุญเปาโลเปรียบเทียบพระศาสนจักรเป็นเหมือนร่างกาย ถ้านักบุญเปาโลอยู่ในสมัยของเรา ท่านอาจเปรียบเทียบกับทีมฟุตบอลก็ได้ อวัยวะทุกส่วนหรือนักฟุตบอลทุกคนมีความสำคัญและต้องทำหน้าที่ด้วยกันประสานงานกันเพื่อความดีส่วนรวม ทุกคนมีความสำคัญในแผนการของพระเจ้า ทุกคนต้องรู้ความสามารถที่พระประทานให้ และรู้ตำแหน่งหน้าที่ของตนและทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด เพื่อความดีส่วนรวม

อังกอร์

5

พฤศจิกายน

สัปดาห์ที่ 31

เทศกาลธรรมดา

สดด 131:1,2,3

ท้าวตรัสสัปดาห์ที่ 3